

**การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วน
ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น**
**Political participation of people in Huaitoei sub-district administrative
organization, Sumsung district, Khonkean province**

อ้อยฤดี สันทร ¹
Oirudee Santorn¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 7,963 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 375 คน ซึ่งได้จากการคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นและสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วย ค่าที ค่าเอฟ ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ระดับปานกลาง 2 ด้าน และระดับน้อย 1 ด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคมด้านการติดต่อในฐานะพลเมืองและด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้ง ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวม ด้านการลงคะแนนเสียง

¹ นักวิชาการอิสระ

Independent Researchers

เลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้ง และด้านการติดต่อในฐานะพลเมืองไม่แตกต่างกันส่วนด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม การเมือง ประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The objectives of this research were (1) to study participation of people and (2) to compare the participation of people on politics in the area of Huaitoei Sub – District Administrative Organization in Samsung District of Khonkaen Province by dividing on personal characteristics. This research was quantitative research work from the people in the area of Huaitoei Sub – District Administrative Organization in Samsung District of Khonkaen Province for 7,963 persons. The samples were the people in the area of Huaitoei sub – District in Samsung District of Khonkaen Province for 375 persons from regulation of Taro Yamane by stratified and simple randoms. The instruments using for this research were questionnaires with reliability of 0.93. The statistics using for data analysis included frequency percentage and standard deviation. The Hypothesis testing included t- test and F –test (One Way ANOVA) and the couple comparison by the regulation of Scheffe.

The results of findings were as follows:

1. For overall of participation on politics of people in the area of huaitoei sub – district Administrative Organization in Samsung District of Khonkaen province was in medium level. Considering on each aspect, the high level was 1 aspect, the medium aspects were 2 Aspects and the least level was 1 level by lining on high to low. The aspects of election, activity participation of community of social organization of people, communication of the populations and campaign activity for election as respectively with the mean of 3.16 and the standard deviation of 0.84.

2. The comparison on politic participation of people in the area of Huaitoei sub – district Administrative Organization in Samsung District on personal factors and characteristics and there were founded the people with the educational levels and occupation on difference were on politic participation for overall. The aspects on election, campaign activity on election and the communication as the populations

were not different. But, the activity participation of community or social organization was on statistical significance at 0.05.

Keywords: Participation, Political, People, Sub-district Administrative Organization

บทนำ

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในปีพ.ศ. 2475 เป็นต้นมา อำนาจทางการเมืองส่วนใหญ่จำกัดอยู่แค่ชนชั้นนำคือบรรดาข้าราชการทหารพลเรือนจนมีลักษณะทางการเมืองที่เรียกว่าการเมืองแบบอำมาตยาธิปไตย (Bureaucratic Polity) โดยที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีอยู่อย่างจำกัดซึ่งขัดกับหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยคือการปกครองของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชนซึ่งจรรยา หนูทอง (2559 : 12) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างจำกัดของประชาชนว่า อุปสรรค และปัญหาที่สำคัญของกระบวนการการมีส่วนร่วมที่สำคัญ มีดังนี้ ประการแรก เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมอำนาจนิยม-อุปถัมภ์ ผู้มีอำนาจไม่ค่อยยอมรับฟังความคิดเห็นของคนที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่ำกว่า หรือด้อยกว่า ทั้งในองค์กร และภายนอกองค์กร ผู้มีอำนาจทำตัวเป็นเจ้าของหน่วยงาน หรือองค์กร เหมือนมรดกตกทอดของครอบครัว และมักจะออกมาตอบโต้คนที่คิดเห็นต่างกับตน ด้วยตรรกะที่คับแคบ บิดเบือน เพื่อเอาชนะคะคาน สร้างความชอบธรรมให้แก่ความคิด ความเห็นของตนเอง และสร้างความไม่ชอบธรรมให้แก่ฝ่ายที่เห็นต่าง โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง และความเป็นจริง เพราะถ้าเปลี่ยนแปลงตามฝ่ายที่คัดค้านจะเป็นเรื่องเสียหน้า เสียจุดยืนในสังคม เป็นเรื่องที่ทำให้ใจหายอมรับได้ยาก

จากปัญหาดังกล่าวประเทศไทยได้มีการปฏิรูประบบการเมืองการปกครองเพื่อให้ประชาชนในประเทศมีบทบาทด้านการเมืองการปกครองมากขึ้นซึ่งสาระสำคัญปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 อันเป็นรัฐธรรมนูญที่เพิ่มบทบัญญัติให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยเป็นผู้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ มากยิ่งขึ้นดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติที่กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญในการปฏิรูปทางการเมืองการปกครองในระดับชาติและระดับท้องถิ่นวงการเลือกตั้งทุกระดับเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวอย่างกว้างขวางสุจริตยุติธรรมสอดคล้องกับแนวคิดของ (จักร พันธ์ชูเพชร, 2559: 1) ที่กล่าวว่า ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประชาชนชาวไทยมีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้นเนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2550 ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเมืองไว้อย่างชัดเจนว่า ให้นั้นการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากกว่าที่จะ เป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน นั้นหมายความว่า กำหนดให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมใน

การเมืองการปกครองในทุกขั้นตอน เช่น กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชน การที่ประชาชนมีสิทธิในการเสนอร่างกฎหมาย การเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถลงประชามติและทำประชามติได้ และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิลงนามเพื่อถอดถอนบุคลากรระดับสูง รวมถึงเน้นการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาททางการเมืองของตน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อการแก้ไขปัญหา และสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคมของตน

จากแนวคิดปฏิรูปทางการเมืองดังกล่าวของไทยจะเห็นได้ว่ารัฐมิได้พึงส่งเสริมเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเฉพาะในด้านการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวหากแต่พึงสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองได้หลากหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเมืองในระดับชาติหรือแม้แต่ว่าระดับท้องถิ่นรัฐก็ได้เข้าไปส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการปกครองของประเทศไทยรัฐก็ได้เข้าไปส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเช่นเดียวกันและประกอบกับประเทศไทยแบ่งการปกครองท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2535 แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองรูปแบบพิเศษกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา โดยที่การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 รูปแบบนี้มีลักษณะคล้ายกับการปกครองในระดับชาติแต่มีขอบเขตรับผิดชอบในลักษณะเฉพาะภายในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่ง ไมรอน ไวเนอร์ (Weiner, 1971: 164) ได้เสนอถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่น” เป็นการกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความสมัครใจไม่ว่า จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ และไม่ว่าจะมีการจัดการอย่างไร เป็นระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะ เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกกฎหมาย เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐหรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองในท้องถิ่นของประชาชน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น กล่าวคือ ทำให้ผู้ปกครองและผู้ถูกปกครองได้มีโอกาสทราบความต้องการของกันและกันอย่างแท้จริงใน การที่จะทำให้การดำเนินนโยบายของรัฐสามารถตอบสนองต่อประชาชนทั้งในด้าน เศรษฐกิจการเมืองและสังคม

การให้การส่งเสริมความร่วมมือในการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้หลากหลายแนวทาง เช่น การเปิดเวทีให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะการทำหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างมีอิสระ การให้ประชาชนได้มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆเพื่อแสดงความคิดเห็นในทางการเมืองท้องถิ่น การจัดให้นักการเมืองได้พบปะประชาชน หรือให้นักการเมืองแสดงความคิดเห็นตลอดจนรายงานผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านอื่นๆ ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด

ขอแน่ว่า มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับใดเพื่อทราบการมีส่วนร่วมด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการรณรงค์หาเสียงด้านการติดต่อในฐานะของพลเมืองและด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองการปกครองซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่นจำแนกตามกลุ่มอาชีพและระดับการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการรณรงค์หาเสียง ด้านการติดต่อในฐานะของพลเมือง และ ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 7,963 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง,ออนไลน์)

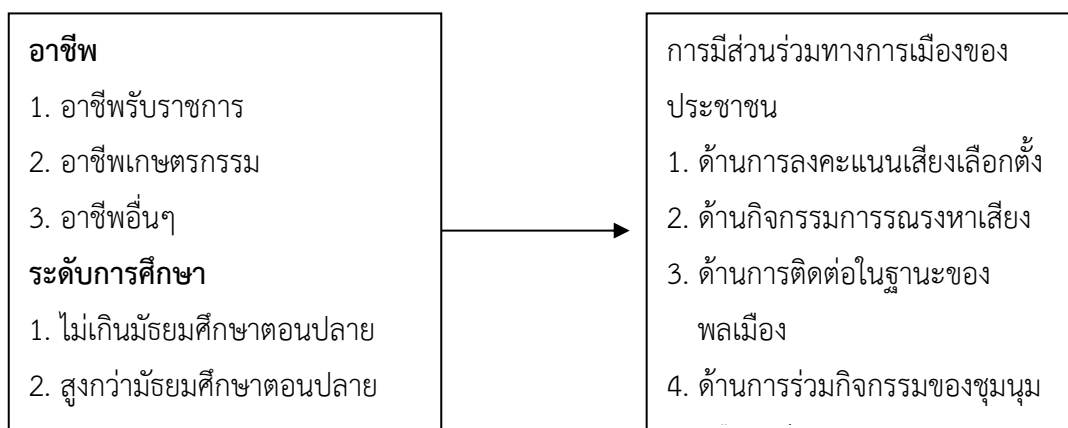
3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ประชาชนที่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอ
ข้าสูง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 375 คน จากการคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ ที่ระดับความ
เชื่อมั่นร้อยละ .93 และมีค่าความคาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่ม และทำการสุ่ม
แบบแบ่งชั้นและสุ่มอย่างง่าย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ได้นำรูปแบบและ
กิจกรรมในการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้ง 4 ด้าน ของนิคและเวอร์บา (Nie and Verba, อ้างถึงใน
ชัยพร เจริญตน. (2558: 44) ซึ่งตัวแปรอิสระคือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพและระดับการศึกษา
2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการรณรงค์หาเสียง ด้านการติดต่อ
ในฐานะของพลเมือง และด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคมดังสามารถแสดงได้ดัง
ภาพ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล โดยได้สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอบเขตของการวิจัย
เป็นคำถามแบบปลายเปิดและปลายปิด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

เมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอขามสูง จังหวัดขอนแก่น

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาระหว่าง 0.50 -1.00 และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 – 1.00 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน ที่อาศัยอยู่องค์การบริหารส่วนตำบลบึงเนียม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Retiability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาครอนบาค (Cronbach,1990,202 – 204) ได้ค่าความเชื่อมั่น .93

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ (Perpercentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Stanard deviation) เพื่อวิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของประเภท ได้แก่ อาชีพและการศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอแบบความเรียง

2) วิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เป็นคำถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดเป็น 5 ระดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Context Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence: IOC)

1.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency)

2.2 ร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : 50)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 สถิติการทดลองค่าที (t – test for independent Samples)

3.2 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance : ANOVA) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Seheffe's Mectthod)

ผลการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น จำแนกในแต่ละด้าน 4 ด้าน คือ 1. ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

2. ด้านกิจกรรมการณรงค์หาเสียง 3. ด้านการติดต่อในฐานะของพลเมือง 4. ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง และด้านกิจกรรมการณรงค์เลือกตั้ง

1.1 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเลือกพรรคการเมืองที่ชอบอย่างมีอิสระ รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการประกาศคะแนนการเลือกตั้งหรือสัปดาห์นทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การมีส่วนร่วมหรือสังเกตการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้งในวันลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และร่วมในการต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการลงคะแนนเลือกพรรคการเมืองที่ชอบอย่างมีอิสระ

1.2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ด้านกิจกรรมการณรงค์หาเสียง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมสูงสุด คือ การร่วมเดินทางกับผู้สมัครเลือกตั้งที่ชอบเพื่อเยี่ยมประชาชนและขอคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวนให้บุคคลอื่นช่วยลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ชอบ ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวัน เวลาที่กำหนด

1.3 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ด้านการติดต่อในฐานะของพลเมือง โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีส่วนร่วมสูงสุด คือ การเข้าร่วมชุมนุมเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมต่อรัฐบาล รองลงมา คือ การติดต่อเพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงานของรัฐในระดับท้องถิ่น และส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ การติดต่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อพบว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม

1.4 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม โดยรวมอยู่ใน

ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมสูงสุด คือ การร่วมเดินขบวนเพื่อเรียกร้องความเป็นประชาธิปไตย รองลงมา คือ การร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่ม หรือองค์กรเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น และส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคำสูง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวม ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการณรงค์เลือกตั้ง และด้านการติดต่อในฐานะพลเมืองไม่แตกต่างกันส่วนด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคำสูง จังหวัดขอนแก่น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคำสูง จังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ระดับปานกลาง 2 ด้าน และระดับน้อย 1 ด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง และด้านกิจกรรมการณรงค์เลือกตั้ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วารุณี ล้อมลิ้ม (2557 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชน: ศึกษาเฉพาะพื้นที่เขตการปกครองของ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องบทบาทหน้าที่และ กระบวนการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ในเรื่อง การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน ด้านรัฐธรรมนูญอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ ด้านประชาธิปไตยแบบตัวแทนอยู่ในระดับมาก และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้ในเรื่องบทบาท หน้าที่และกระบวนการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านความรู้ในเรื่อง การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับกิจวัตรนิสัยยุคปัญญา (2557 : 61) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในหมู่บ้านสินธนา 1 เขตปทุมธานี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทั้ง 5 กิจกรรมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองแล้วพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมประท้วง การมีบทบาทในชุมชนและการเกี่ยวข้องกับพรรค การเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การสื่อสารทางการเมืองและการเลือกตั้งอยู่ในระดับสูง ความ เข้าใจทางการเมืองของประชาชนโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า ความ

เข้าใจทั้ง 5 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง คือด้านรัฐธรรมนูญ ด้านการเลือกตั้ง ด้านผู้นำทางการเมือง ด้านนโยบายของรัฐ และด้านพรรคการเมือง อนึ่งยังพบว่า เพศ การศึกษา รายได้ และอาชีพมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนอายุ และความเข้าใจทางการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแต่เป็นความสัมพันธ์ระดับสูง

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวม ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้ง และด้านการติดต่อในฐานะพลเมืองไม่แตกต่างกันส่วนด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของเทิดศักดิ์ ฤทธิ์ชัย (2556 : 127-130) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม : ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกด้านอยู่ในระดับต่ำโดยการมีส่วนร่วมด้านการติดตาม ข่าวสารทางการเมืองสูงสุด ส่วนการลงสมัครรับเลือกตั้ง มีระดับน้อยที่สุด ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ภูมิ หลังทางเพศ และศาสนาที่นับถือ ซึ่งเพศชายมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง และผู้ที่นับ ถูศาสนาอิสลามมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือผู้นับถือศาสนาพุทธและคริสต์ ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบตามระดับชั้นปีพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านการติดต่อในฐานะพลเมือง ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม และด้านกิจกรรมการรณรงค์เลือกตั้งไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฤทัยรัตน์ กากิ่ง (2558 : 116-117) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในการปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลพระสมุทรเจดีย์ อำเภอพระสมุทร เจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเพศชายมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับ ท้องถิ่นมากกว่าเพศหญิง แต่ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการติดตามข่าวสารทางการเมือง ส่วนอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนและระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการเป็นสมาชิก กลุ่มหรือพรรคการเมืองของประชาชน ขณะที่รายได้มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรม ทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบของการสมัครรับสมัครเลือกตั้งหรือไม่ สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลมีความสัมพันธ์กับรายได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ในการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้เสนอแนะในการวิจัยดังนี้

1.1 ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของชุมชนหรือองค์กรทางสังคม ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเลือกพรรคการเมืองที่ชอบอย่างมีอิสระให้มากขึ้นกว่าเดิม

1.2 ด้านกิจกรรมการรณรงค์หาเสียง ควรเพิ่มการส่งเสริมการเข้าร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวัน เวลาที่กำหนดเพิ่มขึ้น

1.3 ด้านการติดต่อในฐานะของพลเมือง ควรส่งเสริมการติดต่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อพบว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมในกรณีต่างๆของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านการร่วมกิจกรรม ควรสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองของประชาชนให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

2.2 ควรมีการพัฒนาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการดำเนินงานและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพของพื้นที่มากยิ่งขึ้นต่อไป

2.3 ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

บรรณานุกรม

กิจภูรินทร์ ยศปัญญา. (2557). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี

ประชาชนในหมู่บ้านสินธนา 1 เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐ

ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา.

จักร์ พันธุ์เพชร. (2255). การเมืองการปกครองไทย "จากยุคสุโขทัยสู่สมัยทักษิณ". พิมพ์ครั้งที่

5. กรุงเทพมหานคร : พันธ์ กรูฟ(Punch Group).

จรรยา หยุทอง.(2559). “อุปสรรคและปัญหาการมีส่วนร่วมในสังคมไทย.

<https://mgronline.com/south/detail/9590000114671>

ชัยพร เจริญมต. (2558). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอ

เมือง จังหวัดชลบุรี. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เทิดศักดิ์ ฤทธิชัย. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

วารุณี ล้อมลิ้ม. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนภายหลัง:
ศึกษาเฉพาะพื้นที่เขตการปกครองของ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร
มหาบัณฑิต แขนงวิชาการเมืองการ ปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ฤทัยรัตน์ กากิ่ง. (2558). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองส่วน ท้องถิ่น :
ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลตำบลพระสมุทรเจดีย์ อำเภพระสมุทร เจดีย์ จังหวัด
สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย.(2564).ข้อมูลประชากร อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น. : ออนไลน์
<https://www.huaitoei.go.th/home.php>

Cronbach,LJ. (1990). Essentials of Psychological Testing. 5 edition. New York :
Haper Collins Publishers.

Nie, N. H. and S. Verba. 1975. Political Paticipation. In Fred G. and W. N. Polsby (EDS.)
Handbook Political Science : Non Government Politic. Massachusetta:
Addison Wesley.

Weiner, Myron (2015) “Political Participation: Crisis of The Political Process”,
Crises and Sequences in Political Development. New Jersey: Princeton
University Press